

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἀννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\beta}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\beta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

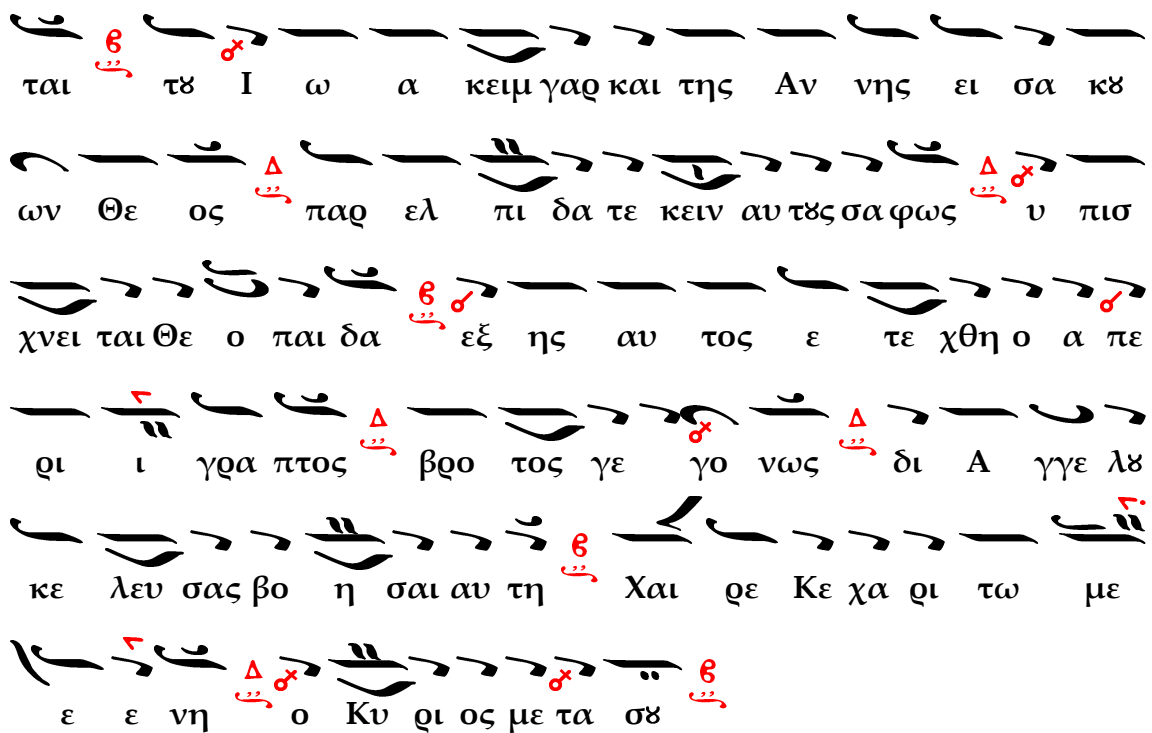
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\beta}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\beta}$

Τὰ ἀπολυτίκια.
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

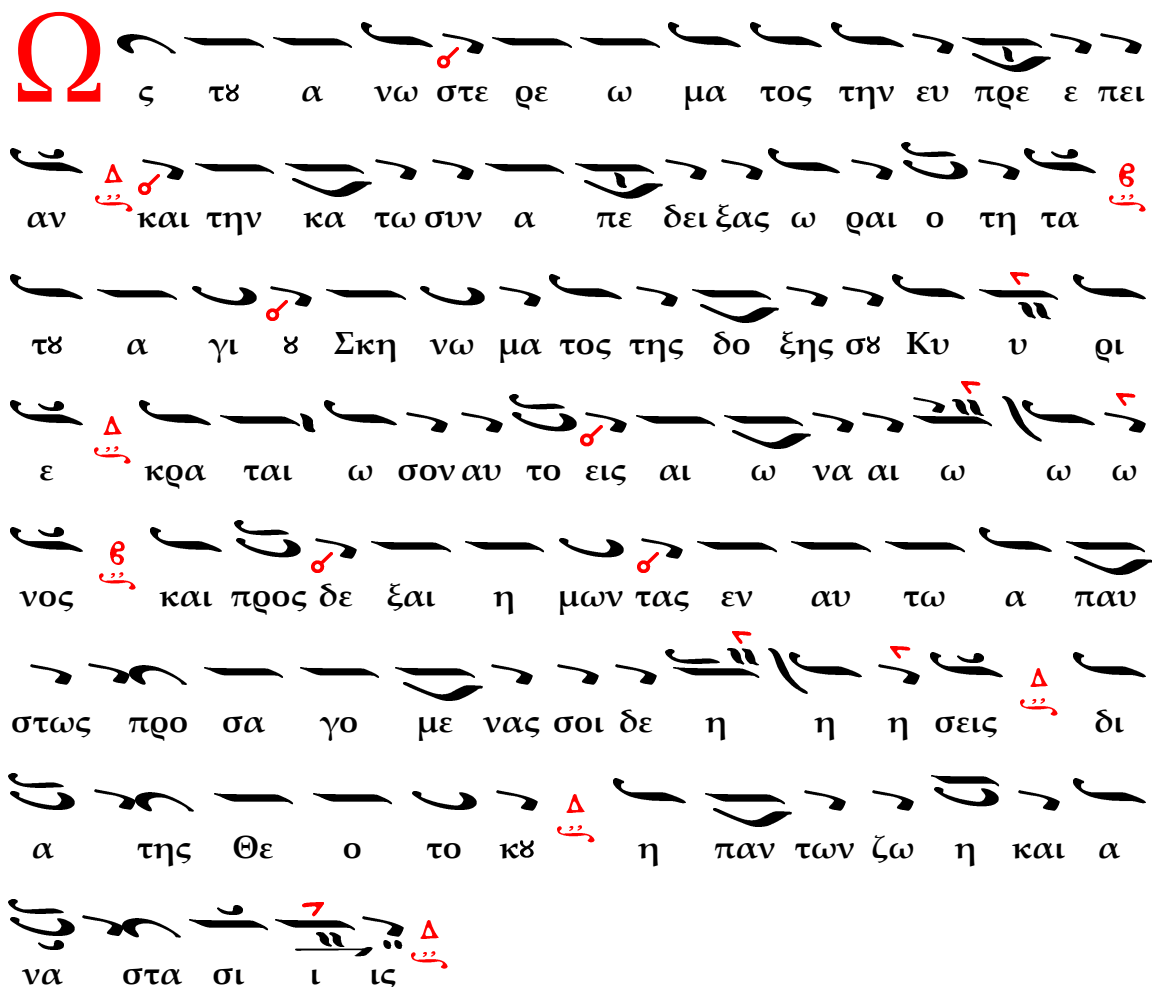
Ἦχος $\frac{1}{\beta}$ Δι-Θ

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος Δι-Θ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανός, ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης, τεκταίνεται Θεοῦ, παντουργοῦ ἐπινεύσει· ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν, ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος, κόσμον ἅπαντα, φωταγωγῶν ταῖς ἀκτίσι, τῆς Θεότητος, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικός, προεκήρυξε πάλαι, τὴν ἁμωμον ἀγνήν, καὶ θεόπαιδα Κόρην, ἣν Ἄννα συνέλαβε, στείρα οὖσα καὶ ἄγονος· ταύτην σήμερον, ἀγαλλιάσει καρδίας, μακαρίσωμεν, οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι, ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ σκίρτησον· ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος, γῇ ἀνεβλάστησε, καρπὸν εὐθαλέστατον, τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ, στάχυν ἀθανασίας, καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν, ἥρθη τῆς ἀτεκνίας. Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν, χαίροντες σήμερον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ ἐπιγραφόμενον ἐν τῷ Μηναίῳ

«μετὰ τὸν Πολυέλεον» Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοῦ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐτέχθη Βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' φαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· τῶν Ἑγκαινίων,
καὶ τῆς ἁγίας Ἄννης δύο.
Ὁ Κανὼν τῶν Ἑγκαινίων.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ στύλῳ, καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν σὸν λαὸν Ἰσραήλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν

Ἐκκλησίαν κράζουσιν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σήμερον, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφοίτησις, τὸν ἐπὶ γῆς παγέντα σοι Ναόν, οὐρανὸν κατεσκεύασεν, ἐν ᾧ συμφώνως ψάλλομεν· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐ Νόμῳ, ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζεται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσεσι χειρῶν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τῇ χάριτι, ἐγκαυχωμένη ψάλλει σοι· Ἄσωμεν ᾄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Κανὼν τῆς ἁγίας Ἀννης. Ἀνδρέου Κρήτης.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν σύλληψιν σήμερον, θεόφρον Ἄννα, τὴν σὴν ἐορτάζομεν· ὅτι τὴν χωρήσασαν, τὸν μηδαμοῦ χωρητόν, συνέλαβες στερωτικῶν, ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας, τὰς ἱκεσίας, Ἀγίων ἐπλήρωσας, τὰς ἐντεύξεις Κύριε, τῶν Προπατόρων σου, καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν, τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἀγνήν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἑνδοξος, νῦν συλλαμβάνει, Ἀγνήν τὴν τὸν ἄσαρκον, συλλαβοῦσαν Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον, καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκί, μέλλουσιν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Ὅρος τὸ ἅγιον, ὅπερ προεῖδε, Προφήτης ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ λίθος τέτμηται, τοὺς τῶν εἰδώλων βωμούς, συντρίψας σθένει θεϊκῷ, σὺ εἰ Παρθένε ἀγνή.

Ἄλλος Κανὼν τῆς ἁγίας Ἀννης,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται Κόρη.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρά, λόγῳ προκηρύττεται, καὶ μητρικὰς ὁδύνας εἰς εὐφρόσυνον, χαρμονὴν μεθίστησι, καὶ πολύτεκνον, τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν, ἔσεσθαι μηνύει, ἔργοις τοῖς τῆς χάριτος

πληθύνουσιν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ, ὁ εὐρυχωρότατος, τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος, σήμερον εἰσδέχεται, δι' ἐντεύξεως, τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐπαγγελίας ἐχούσης, ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Δόξα.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ, λαμπρῶς καταγγέλλεται, ἐκ στερεινότητος ὑφανθήσεσθαι χάριτι, νηδύος ἢ ἄσπιλος, ἐξ ἧς φορέσας, ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, φύσιν τὴν βροτείαν, κόσμῳ ὠραιότητος ὀφθήσεται.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νῦν βροτῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοί, μόνη πανυπέρτατε, Θεοπρεπῶς ἐγκαυχωμένη Δέσποινα, χαίρει καὶ κηρύττει σου, τὰ παράδοξα τῆς ἀγνείας τεράστια, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἐγκαινίων. Ὤδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἰσχυρὸς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠγίασας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι, κρίσας αὐτὴν σήμερον, τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέδειξας Ἀγαθέ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεμέλιόν σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀρράγαδες ἔχουσα, τῷ σῶ Σταυρῷ στέφεται, ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Τῆς Ἀγίας. Ὤδὴ γ'.

ᾠχος α'. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι, ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον, μεγαλυνθήσομαι καὶ σοί, τοῦτον προσαναθήσομαι· διὰ τοῦτο συλλαμβάνει, τὴν ἀγνὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου, τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὑψιστος,

Ἄννα θεόφρον καὶ καρπὸν, τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι, Παραδείσου τὴν ἀνοίξασαν, τὴν θύραν τῆς χάριτος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα, καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα, κυοφορεῖς τὴν ἀληθῆ, νομοδότην κυήσασαν, Ἄννα πάνσεμνε· διό σε, οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς στερεινότητος διανοίας μου, ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον, καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἔτερος τῆς Ἀγίας. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦανάτωσαν εὐφρόσυνον, αἱ νεφέλαι σήμερον, τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται, ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος, τὰ ταμεῖα σήμερον, ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος, ἀνεβόα Ἄννης τὴν σύλληψιν· ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Δόξα.

Νενέκρωται ἡ φύσις μέν, τῶν ἀνθρώπων πρότερον· νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα, τῇ συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται· ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα, ἀμαρτίας Ἀχραντε, τὸν σαρκωθέντα Κύριον, ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι, τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ἐγκαινισμὸν, ἐν ταῖς καρδίαις Πνεύματος, καὶ φωτισμὸν, ἐν τοῖς ἐγκάτοις καίνισον, τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι τὰ Ἐγκαινία, τοῦ οἴκου καὶ Ναοῦ σου οὗ ἡῤδόκησας, κτισθῆναι ἐν τῷ σῷ θείῳ ὀνόματι, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Μνήμην τελῶν τῶν Ἐγκαινίων ὁ σοφώτατος πάλαι Σολομών, τῷ Θεῷ ἀλόγων ζώων προσέφερεν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας· ὅτε δὲ

νῦν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ χάρις ἦλθεν ἐν γῇ, τὰς θυσίας εὐθὺς μετεποίησε· θύσας γὰρ θυσίαν εἰς σωτηρίαν τὴν ἡμῶν ἑαυτὸν ὡς φιλάνθρωπος, τὴν Ἐκκλησίαν ἡγίασε, καὶ ἀσάλευτον ταύτην ἀνέδειξεν, ὁ μόνος ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος.

Κάθισμα τῆς ἁγίας Ἀννης.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχήν, τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ, ἐδωρήσω Ἀγαθέ, Ἀννη βοώση δι' εὐχῆς· Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις τῶν ἐν γενέσει· διό μου ὦ Σωτήρ, νενεκρωμένην αὐτήν, τὴν φύσιν ὡς Θεός, πάλιν καινούργησον· ἵνα καρπὸν προσάξω σοι βοῶσα, τῷ παντεπόπτη καὶ Κτίστη μου· Σοὶ δόξα πρέπει, Θεὲ τῶν ὅλων, καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τῶν Ἐγκαινίων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πίστει τὰ Ἐγκαίνια, ἐπιτελοῦσι πιστοῖς, τοῦ Οἴκου σου Κύριε, πέμψον ἡμῖν φωτισμόν, καὶ χάριν καὶ ἔλεος· φύλαττε δὲ καὶ τοῦτον, εἰς αἰῶνα αἰῶνος, νίκας ἐπιβραβεύων, τοῖς πιστοῖς βασιλεῦσι, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακεῖμ ὁ ἱερὸς καὶ ἡ Ἀννα, δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν ἱερεῦσι, καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες, δέησιν προσηύξαντο, τῷ Δοτῇ τῶν ὅλων· καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν, ἐπακούσας δωρεῖται, τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· ἥς τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν σύλληψιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

*** * ***

KONTAKION, OIKOS, SYNAGEARION

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἀννης σύλληψιν, γεγεννημένην ἐν Θεῷ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, * τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ ὁ τῇ Σάρρᾳ δούς ποτε, ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ, τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ, καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· σὺ ὁ διανοίξας τὴν στείρευουσάν νηδὺν τῆς Ἀννης, παντοδύναμε, μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ, δέξαι μου τὰς δεήσεις, καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις, ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, ἡ σώφρων Ἀννα καὶ στείρα, καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς ὁ Εὐεργέτης. Ὅθεν ἐν χαρᾷ συνέλαβε τὴν Παρθένον, * τὴν ὑπὲρ λόγον, τὸν

Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχ. Οὐχ ὥσπερ Εὐα, καὶ σὺ τίκεις ἐν λύπαις·

Χαρὰν γὰρ Ἀννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.

Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἀννα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεός, θέλων ἐτοιμάσαι ἑαυτῷ ναὸν ἔμφυχον καὶ οἶκον ἅγιον εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ, τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ ἀποστείλας πρὸς τοὺς δικαίους Ἰωακείμ καὶ Ἀνναν (ἐξ ὧν ἠθέλησε προελθεῖν τὴν κατὰ σάρκα Μητέρα αὐτοῦ), προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, ἵνα βεβαιώσῃ τῆς Παρθένου τὴν γέννησιν. Ὅθεν συνελήφθη ἡ ἁγία Παρθένος Μαρία, καὶ ἐγεννήθη, οὐχ ὥς τινες λέγουσι, μηνῶν ἑπτὰ, ἢ χωρὶς ἀνδρός, ἀλλ' ἐννέα τελείων μηνῶν ἐγεννήθη· καὶ ἐξ ἐπαγγελίας μὲν, ἐξ ἀνδρός δὲ συναφείας καὶ σποράς. Ἐγεννήθη δὲ ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου Μαρίας ἀπορρήτως καὶ ἀνερμηνεύτως, ὥς οἶδε μόνος ἐκεῖνος, χωρὶς τῶν τῆς σαρκὸς θελημάτων· καὶ τέλειος ὑπάρχων Θεός, πάντα καὶ τῆς κατὰ σάρκα αὐτοῦ οἰκονομίας τέλεια προσελάβετο, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν ἐδημιούργησε καὶ ἔπλασε τὸ καταρχάς.

Ταύτην γοῦν τὴν ἡμέραν πανηγυρίζομεν, ὡς ἀνάμνησιν ἔχουσιν τῶν ὑπ' Ἀγγέλου δοθέντων χρησμῶν, τοῦ τὴν ἁγίαν Σύλληψιν εὐαγγελισσαμένου τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος. Οὓς (χρησμοὺς) ἔργα ποιῶν, ὁ ἐκ τοῦ μηδενὸς ὑποστήσας τὰ σύμπαντα Θεός, διηγείρε τὴν στειρεύουσαν νηδὺν εἰς καρπογονίαν· καὶ τὴν ἐν ἀπαιδίᾳ τὸν βίον καταγηράσασαν, παιδοτόκον μητέρα παραδόξως ἐργάζεται, ἄξιον πέρας τῆς δικαίας αἰτήσεως τῶν Δικαίων τοῦτο παρασχών· καὶ ἥς αὐτὸς ἔμελλε σαρκοφόρος Θεὸς προελθεῖν, εἰς ἀναγέννησιν τοῦ παντός, θυγατέρα τεκεῖν τοὺς σώφρονας εὐδοκήσας, τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλεγμένην. Τελεῖται δὲ αὕτη ἡ Σύναξις ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς Θεοτόκου, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Εὐοράνοις, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας.

Διασώζεται δὲ τὸ δεξιὸν αὐτῆς πέλμα ἄφθορον καὶ εὐωδιάζον καὶ θαυματουργοῦν ἐν τῇ ἱερᾷ σκῆτι τῆς Ἀγίας Ἀννης ἐν Ἀθῶ, τὸ δὲ ἕτερον πέλμα μετὰ τῆς κνήμης, ἐπίσης ἄφθορον, ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ Κουτλουμουσίου. Ἡ δὲ μνήμη τῆς Κοιμήσεως αὐτῆς ἄγεται τὴν ΚΕ' Ἰουλίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας προφήτιδος Ἀννης, τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου. (ια' αἰ. π.Χ.)

Στίχ. Τί σοι ἐπαινέσειεν Ἀννα τις πλέον;

Τὸ καρτερόφρον, ἢ τὸ τῆς εὐτεκνίας;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας (Ἀγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας) ἐν Κωνσταντινουπόλει. (537)

Στίχ. Ἐγκαινίοις καλοῖς σε τοῖς ἐγκωμίοις,

Τιμῶ καλῶν, κάλλιστε, γῆς ναῶν ὅλων.

Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία σήμερον, καθ' ὅτι ἐμποδιζόμεθα πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἀκριβῆ τούτων ἡμέραν ἐν κγ' Δεκεμβρίου, ὅτε ἐπικρατοῦσι τὰ προεόρτια τῆς Χριστοῦ γεννήσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σωσιθέου, Ναρσοῦ καὶ Ἰσαάκ, τῶν ἐν Περσίδι διὰ ξίφους τελειωθέντων. (†553)

Στίχ. Σωσίθεον σωθείσιν ἐγγράφει Λόγος,
Ὑπὲρ Θεοῦ σῶζοντος ἐκτετμημένον.

Πέρσης κάραν σοι, Χριστέ, Ναρσῆς προσφέρει,
Κρεῖττον γε δῶρον σμυρνοχρυσολιβάνου.

Πάθους τὸ λείπον Ἰσαὰκ Σάρρας τέκνου,
Σφαγεῖς ἀνεπλήρωσεν Ἰσαὰκ νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νεολαμποῦς, τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀντίπα κειμένου. (†912)

Στίχ. Ἐξήγαγες γῆς τὸν Στέφανον καὶ βίου,
Στέφει δὲ δόξης ἐστεφάνωσας, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐασίου (Easios), ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασανισθέντος καὶ τὴν κάραν τμηθέντος. (~†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βάσσης τῆς πατρικίας, ἡγουμένης κοινοβίου ἐν Ἱερουσαλὴμ, κτιτορίσσης μονῆς τοῦ ἁγίου Μηνᾶ, ἔνθα ἡγουμένευσεν ὁ ἐπίσκοπος Ἰαμνείας Στέφανος. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σύρου (Syrus), ἀ' ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Παβίας ἐν Ἰταλίᾳ. (α' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Βαλερίας τῆς ἐν Αὐγουστορίτῳ (Augustoritum, Limoges) Ἀκουϊτανίας ἐν Γαλλίᾳ, προσηλυτισθείσης ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου Μαρτιάλη. (τέλη γ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας παρθενομάρτυρος Λεωκαδίας (Leocadia, Locaie), ἐν Τολέδῳ Ἰσπανίας. (~†303)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Προκούλου (Proculus), ἐπισκόπου Βερόνης (Verona), ὁμολογητοῦ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. (~†320)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Πέτρου, Ἐπιτυχίου (Successus), Βασσιανοῦ, Πρωτογόνου (Primitivus) καὶ ἐτέρων εἴκοσι ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κυπριανοῦ, μοναχοῦ ἐν Πετροκορίοις (Petrocorii, Périgueux) τῆς Γαλλίας, ὁσιακῶς τελειωθέντος παρὰ τῷ Δορδώνῃ (Dordogne) ποταμῷ. (†586)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ῥεστιτούτου (Restitutus), ἐπισκόπου Καρθαγένης ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βάλδης (Balda), γ' ἡγουμένης τοῦ ἁββαείου Ζουάρρης (Jouarre) ἐν Γαλλίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βουδόκου (Budoc), τοῦ ἐκ Βρεττάνης, ἡγουμένου τοῦ ἁββαείου Γιούχαλ (Youghal) ἐν Ἰρλανδίᾳ, εἶτα ἐπισκόπου Δόλης (Dol) ἐν Βρεττάνῃ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἐθελγίβης (Ethelgiva, Æthelgifu), θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου, ἀ'

ήγουμένης τοῦ ἀββαείου Σάφτσβουρυ (Shaftesbury) ἐν νοτίῳ Ἀγγλίᾳ. (†896)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βολφεΐου (Wolfeius), ἐρημίτου ἐν μονῇ Βενεδικτίνων εἰς Νόρφολκ (Norfolk) τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (~†1000)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐνγουεράμμου (Enguerrammus) τοῦ σοφοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ἀγίου Ριχαρίου (Riquier, Richarius) ἐν Γαλλίᾳ. (†1045)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου ἱερομονάχου Ἀνθίμου τοῦ Βουλγάρεως, ἐν Ἄθῳ ἀσκήσαντος, διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1867)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♯ Πα ρ

ὠδὴ α΄

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι ςος εξ ς ρα
νων α πα ντη σα τε Χρι ςο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ςαι

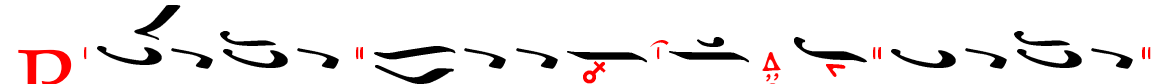
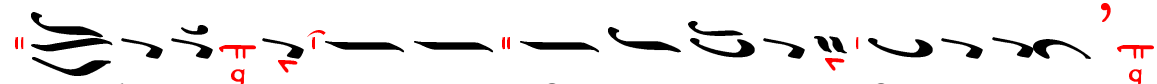
ὠδὴ γ΄

Τ ω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευςως Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νς σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε

 ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας

 η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

 Ρ αβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ

 της Χρι σε εκ της Παρ θε νη α νε ε βλα ση σας

 εξ ο ρης ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

 ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δος ο α υ λος

 και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σα Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε'

 Η ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτισ των της

 με γα λης βη λη ης σκ τον αγ γε λον ει ρη νην πα

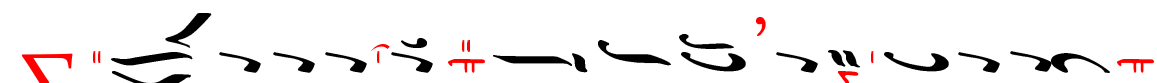
 ρε ε χο με νον α πε ρει λας η μιν ο θεν

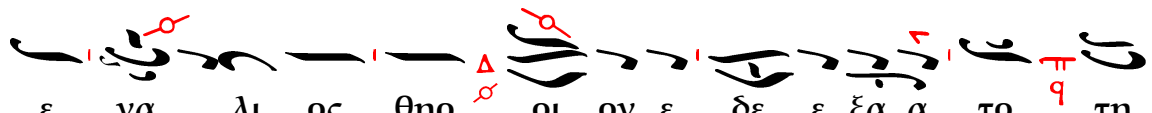
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν

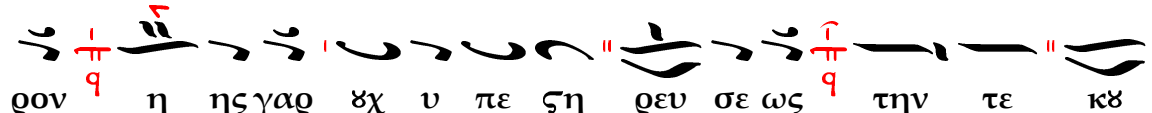
 θρωω πε

ὠδὴ ζ'

 Σ πλα γχνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν

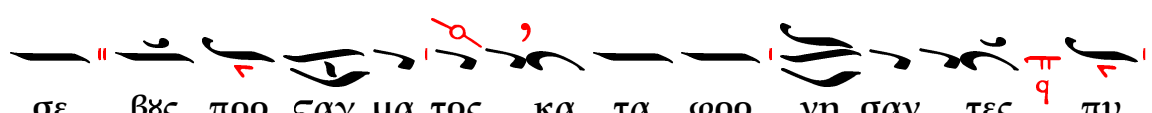
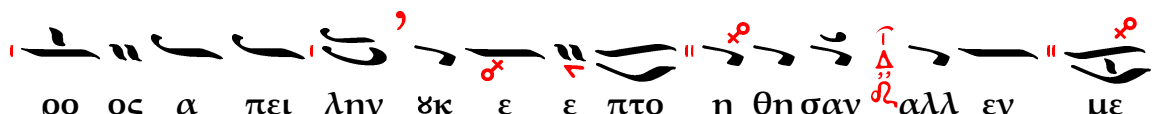
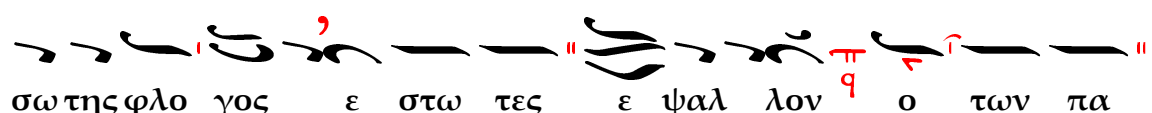
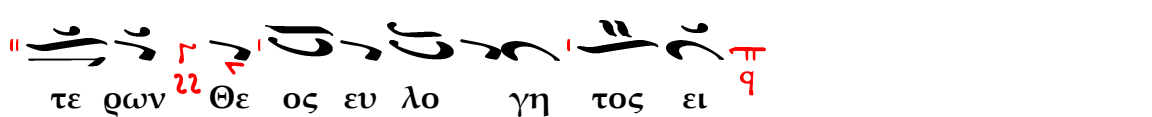

 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξ α α το τη

 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα

 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

 ρον η ης γαρ ὄχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κ

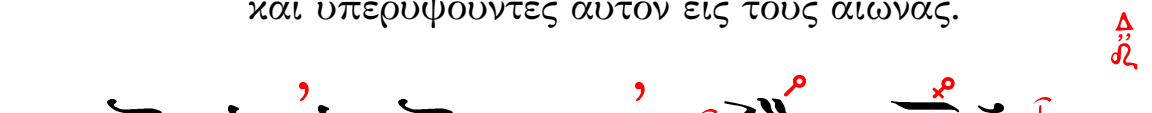
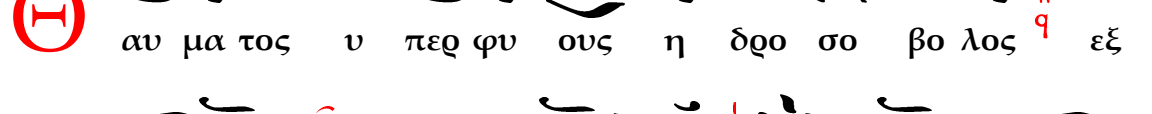
 σαν κα τε σ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

 Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυ σ

 σε βας προ ς α γ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ

 ρο ος α πει λην ὅ κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με

 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα

 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

 Η αν μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ

 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ὅς ε δε ξα

 το φλε γει νε ὅς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

Παρ θε ν8 ην υ πε ε δη νη δυν 9 δι ο ο α νυμ
 ν8ν τε8 α α να μελψωμεν 9 ευ λο γει τω η κτι σι8
 πα α σα τον Κυ ρι ον 9 και υ περ υ ψ8 τω 22 ει8
 παν τας τ88 αι ω να α α α8 9
 * * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ 9 και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τω8 των Σε ρα φειμ 9 την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν 9 την ον τω8
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ 9 και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τω8 των Σε ρα φειμ 9 την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν 9 την ον τω8
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
2

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σεμεγαλυυνοομεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
2

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σεμεγαλυυνοομεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Δ
2

Την τιμιωτέραν των Χερυβιμ και ενδο
ξοτεραν ασυγκριιτως των Σεραφειμ την αδι
αφθορωσ Θεον Λογον τε κς 8 σαν την οντως
Θεοτοκον σεμεγαλυυνοομεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Δ

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβιμ^Δ καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρι^Δ ἰτῶστων Σεραφειμ^Δ τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τε κ^Δ ἔσαν^Δ τὴν ὀντως
Θεοτοκὸν σεμεγαλυ^π υ^π νοομεν^π

ὥδῃ θ'

Μ εγαλυ^π νον ψυ^π υ^π χη^π η^π μ^π ἔ^π ἔ^π τὴν τιμι
ώ^π τε^π ἐραν^Δ καὶ ἐνδοξο^π τεραν^π τῶν ἀνω^π ρα
τευ^π μα^π τῶν^π

Μ υστη^π ρι^π ὄν^π ξε^π νον^π ὁ^π ρω^π καὶ πα^π ρα^π δοξον^π
ου^π ρα^π νον^π το^π σπη^π λαι^π ὄν^π θρο^π νον^π χε^π ρ^π βι^π κον^π τὴν
Πα^π ρ^π θε^π νον^π τὴν^π φα^π α^π τνη^π ν^π χω^π ρι^π ἰ^π ὄν^π ἐν^π ὦ^π ὦ^π
α^π νε^π κλι^π θη^π ὁ^π α^π χω^π ρη^π τος^Δ Χρι^π σ^π ὁ^πς^π ὁ^π Θε^π
ος^Δ ὄν^π ἀ^π νυ^π μνη^π ντες^π σε^π με^π γα^π λυ^π υ^π νοο^π μεν^π

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η η μ υ υ
 τη η ν Τι μι ω τε ε ε ρ α ν και αι ε εν
 δο ο ξ ο ο τε ε ε ρ α ν των α α ν ω ς ρ α
 τε ευ μα α α α α των

M υ ς η η ρ ι ι ι ο ο ν ξ ε ε ε ν ο ν ο
 ρ ω ω και αι πα ρ α α δο ο ξ ο ν ου ρ α
 ν ο ν το ο ο σ π η η λ αι αι αι ο ν θ ρ ο ο ο
 ν ο ν χ ε ρ υ υ υ β ι ι κ ο ν τ η ν Πα α ρ θε ε ε ν ο ν
 * την φα α τ ν η ν χ ω ρ ι ι ι ο ν εν
 ω ω ω ω α ν ε κ λ ι ι θ η ο ο α χ ω ρ η τ ο ς
 χ ρ ι ι ς ο ο ο ς ο Θε ε ο ς ο ν α ν υ μ ν υ
 ν τ ε ς με γ α α λ υ υ υ υ ν ο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα α τ ν η η η ν χ ω ω ρ ι ι ι ο ν εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Τῶν Ἑγκαινίων.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Η ν τω α χραντω αι αι μα τι ε ξη γο ρα α σας
Λο γε παν θαυ μαστον και πα α ντιμον και σε πτην Ε
εκκλη σι αν εγ και νι σον εν Πνε ευ μα τι Α γα
θε ε ε και κα αλ λυ νον α κτι σι ταις θει ο
τα ταις ο τη δο ξη η δο ξα ζων τας α
ξι ως σ Να Εγ και νι α εκ τε λ ντας

Τῆς Ἁγίας Ἄννης, ὅμοιον.

Ε ι ση κ σε τ στε να γ μ τ της σω φρο ο νος
Αν νης ο Κυ ρι ος ως ε ευσ πλα γ χ νος και πα ρε
σχε ε το ταυ τη την μο νην α πει ρο ο γα μον την
το φω ως εκ λα αν ψα σαν τοις πε ρα σιν α πορ
ρη τως ην ο θει ει ος και αι κλει νος κα θο
ρων Ι ω α κειμ η γα σθη και ε ε γε γη θει

Ἕτερον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ρ

Η τὰ Θεοσοφία οἱ κοδομει
τον ἐεαυτης οἱ κονεκ στειραςνηδυ ος την
Θεοτοκον Μααριαμ την μακαρισω
αμεν παασαι αι γε νε αι κααταχρε
ος

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Δι θ

Π ααα σαπνο οη αι νε σαατω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ωων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα αντες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α
μει εις α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

Ἰστώμεν Στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῶ.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ἀπόθεσθε Ἀδάμ, καὶ Εὐα πᾶσαν λύπην· ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γάρ,
ἐν στείρα παραδόξως, καρπογονεῖται σήμερον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Προπάτωρ Ἀβραάμ, καὶ πάντες Πατριάρχαι, εὐφραίνεσθε
ὁρῶντες, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, ἐκ ρίζης ὑμῶν φύουσιν.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαῖρε Ἰωακείμ, καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι, χαρᾶς καὶ σωτηρίας, τὴν
πρόξενον τῷ κόσμῳ, καρπογονεῖτε σήμερον.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Χορὸς τῶν Προφητῶν, ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γάρ, Ἄννα καρπὸν
ἐκφύει, δι' οὗ αἱ προφητεῖαι, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

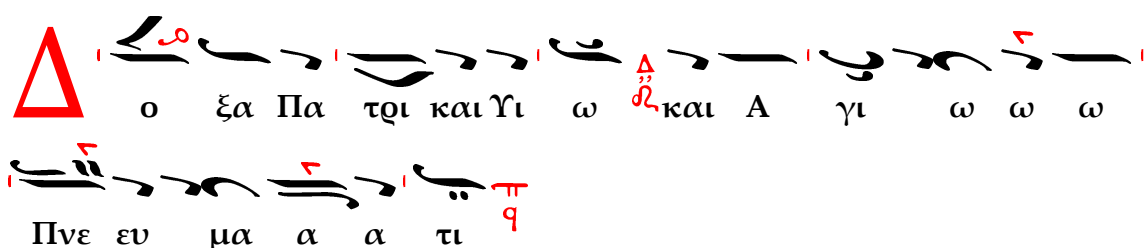
Συγχάρητε φυλαί, πᾶσαι τῇ στείρᾳ Ἄννη· ὅτι καρπὸν κοιλίας,
ἐκφύει παρ' ἐλπίδα, ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς, εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γάρ, τοῦ Κτίστου τῶν
ἀπάντων, ἡ Μητὴρ ἐξ ἀκάρπου, γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα. **Τῶν Ἐγκαινίων.**

Ἦχος **π' Πα ρ**

Ο^{Πα} ε πι τω ων κολ πων τω ω ων πα α τρι ι
 κων^υ ε πα να πα αυ ο ο ο με ε νος Λο ο ο ο
 γε^π το Πνευ μα σου το α α α γι ι ι ι ον^υ
 εγ και νι σον εν τω ω Να α ω^υ τω εις τω ο
 νο ο μα α σου α νε γη γερ με ε ε νω^Δ

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀγίας.

Ἦχος Δι θ

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
 τω ναι ω ω ω νων α α μην^Δ

Σ^{Δι} η με ρον εκ ρι ζη ης του Δα α βιδ^Δ βα σι λι
 κη πορ φυ υ ρις ε εκ βλα στη η η η σα α α α
 σα^Δ του Ι εσ σαι βλα στα νειν α α πα αρ
 χε ε ε ται το α αν θος το ο μυ στι ι κον^ε
 εν ω Χρι στος ο Θε ος η μω ων ε ξη η η η ν
 θη η η η σεν^Δ ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α
 α ας η η η η μων^Δ

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξ α εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν
δο κι ι α

Υ μνθ μεν σε ευ λο γθ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
δο ξο λο γθ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με
γα α λην σθ δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σθ Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο
ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τς αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα α σθ

Κυριε καταφυγη ε γε νηθης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μαρ το ον
σοι

Κυριε προς σε κα τε φυγον δι δα ξον με τ ο
ποι ειν το θε λη μα α σ ο τι συ ει ο Θε ο ος
μ ο

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σ ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο
σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος
Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Αγι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος A α α α
α γι ο ος ι σχυ υ ρος A γι ο ο ος α θα α
α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Σ η με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τϷ I ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κϷ
ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ τϷ σα φως υ πισ
χνει ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε
ρι ι γρα πτος βρο τος γε γο νως δι Α γγε λϷ
κε λευ σας βο η σαι αυ τη Χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σϷ Ϸ Ϸ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη Ϸ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_δ

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_γ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη}_γ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_δ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_δ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^β_γ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.
Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θι

Στίχ. α΄. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψίστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 143' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (143' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (143' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (143' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (143' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

O Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πω σεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - Θ

Στίχ. α'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. (ρμθ' 1)

Στίχ. β'. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἵνεσις. (λβ' 1)

Στίχ. γ'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. (ξγ' 11)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι. Ϡ

Σ ἡ με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τϠ Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κϠ
ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ τς σα φως υ πισ
χνει ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε
ρι ι γρα πτος βρο τος γε γο νως δι Α γγε λϠ
κε λευ σας βο η σαι αυ τη Χαι ρε Κε χα ρι τω με
ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σϠ

τὸ τέλος:

ο Κυ ρι ος με τα σϠ Ϡ Ϡ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι. Ϡ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ 8 ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἦχος Δι

Ως τὰ α νω στε ρε ω μα τος την ευ πρε ε πει
αν και την κα τω συν α πε δει ξας ω ραι ο τη τα
τὰ α γι 8 Σκη νω μα τος της δο ξης 8 Κυ υ ρι
ε κρα ται ω σον αυ το εις αι ω να αι ω ω ω
νος και προς δε ξαι η μων τας εν αυ τω α παυ
στως προ σα γο με νας σοι δε η η η σεις δι
α της Θε ο το κ8 η παν των ζω η και α να στα
σις

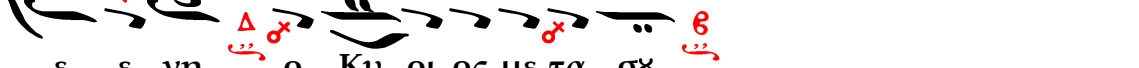
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος Δι

Ση με ρον της α τε κνι ας δε σμα δι α λυ ον
ται τ8 Ι ω α κειμ γαρ και της Αν νης ει σα κ8
ων Θε ος παρ ελ πι δα τε κειν αυ τ8ς σα φως υ πισ

 χνει ται Θε ο παι δα εξ ης αυ τος ε τε χθη ο α πε

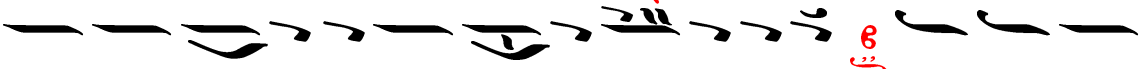
 ρι ι γρα πτος βρο τος γε γο νως δι Α γγε λς

 κε λευ σας βο η σαι αυ τη Χαι ρε Κε χα ρι τω με

 ε ε νη ο Κυ ρι ος με τα σς

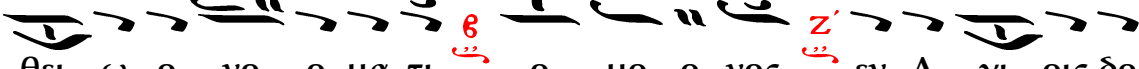
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς. Ἦχος Δι - θ

Ε γ και νι σμον εν ταις καρ δι αις Πνε ευ μα τος και

 φω τι σμον εν τοις εγ κα τοις και αι νι σον τοις εν πι

 στει εκ τε λς σι τα Εγ και αι νι α τς οι κς

 και Να ς σς ου ην δο κη σας κτι σθη ναι εν τω σω

 θει ω ο νο ο μα τι ο μο ο νος εν Α γι οις δο

 ξα ζο ο μενος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης.

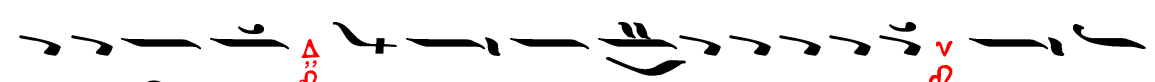
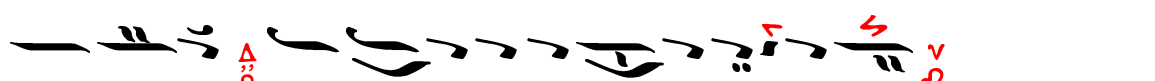
(τῇ θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ς

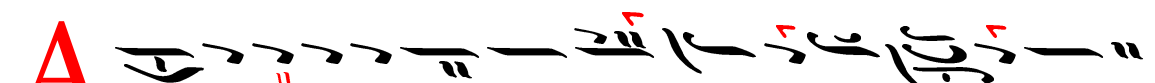

Ε ορ τα ζει ση με ρον η οι κς με ε ε

 ε ε νη την της Αν νησουλ λη ψιν γε γε νη με

 νηνεκ Θε δ και γαρ αυ τη α πε κυ η σε την υ

 περ λο γον τον Λο ο γονκυ η σα σα α α αν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

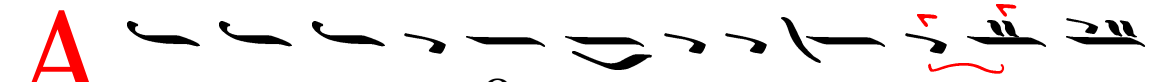
Ἦχος Δι-θ

 Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

Τό τρίτον.

 Α ον η μα ας

 Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

 τι

 Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρίς)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις, τό συνειθισμένον. Ἦχος Δι-Θ.

Δι
υε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι

η ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο

Νη ο ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α α

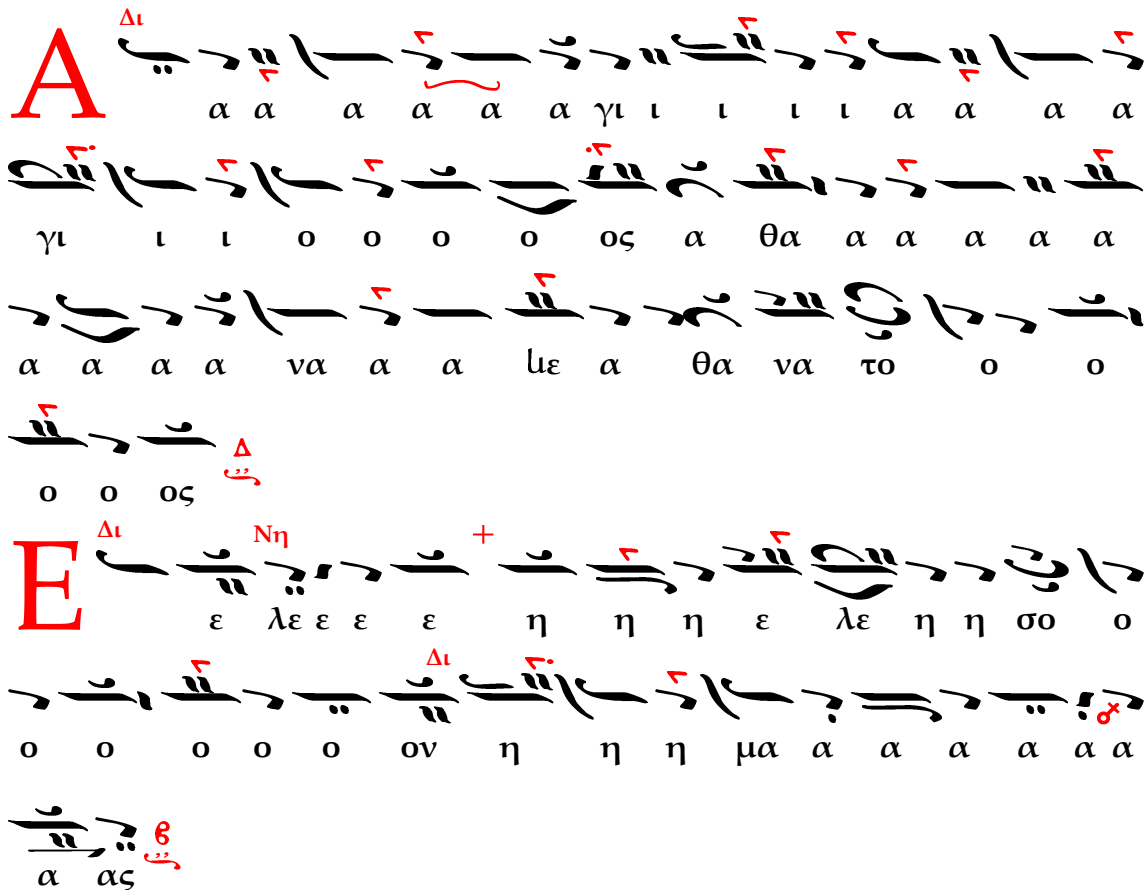
α α α α α α α γι ι ι ι ι α α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Νη ο ο ο ο ο ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τῆς Ἀγίας Ἄννης, ζήτει τῇ ΚΓ' Σεπτεμβρίου.

Προκείμενον τῆς περικοπῆς.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

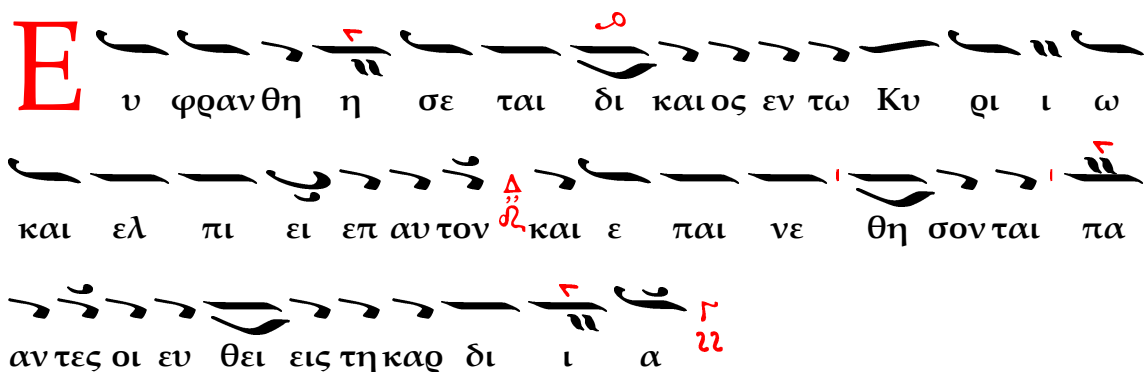
Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ϧα ϕ

✠ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ Δ

α πο φο βῃ εχ θῃ ε ξε λῃ ὃ τηνψυ χη ην μῃ 22

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον Δ και ε παι νε θη σον ται πα

αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α 22

✠ Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων Δ α πο Χ

πλη θῃς ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν 22

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω

και ελ πι ει επ αυ τον Δ και ε παι νε θη σον ται πα

αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α 22

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 22-27)

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινᾴ ἐστὶν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθήκαι, μία μὲν ἀπὸ ὅρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἣτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον

ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

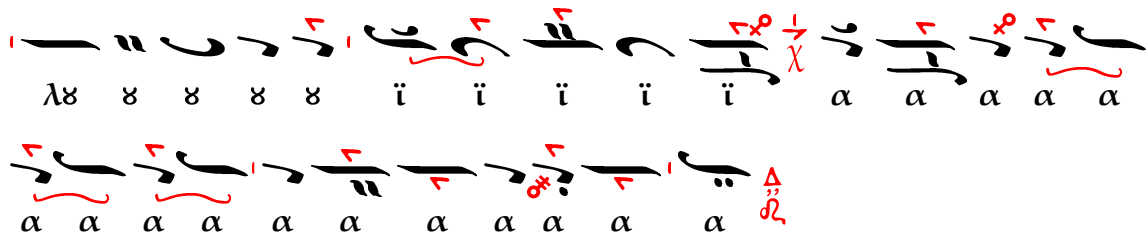
Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς 141).

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
ε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις
αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η
σϑ ϑ ϑ ϑ σιν

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η

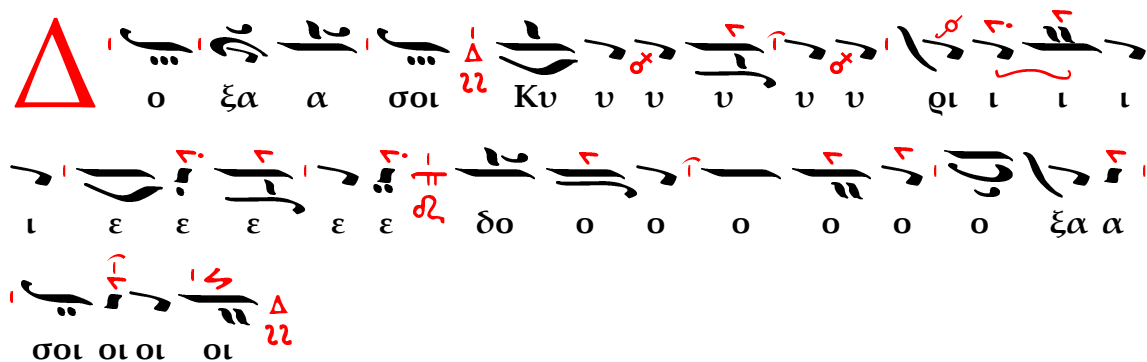
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς Ἀγίας Ἀννης, ζήτει τῷ Σαββάτῳ
τῆς 7 ἐβδομάδος τοῦ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ἡ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς λύχνον ἄψας καλύπτει αὐτὸν σκεύει ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν, ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ φανερόν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον ὃ οὐ γνωσθήσεται καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὅς γάρ ἐάν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἐάν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ λεγόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω ἰδεῖν σε θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μου οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι. ς

ρα ρ ρ ρ Χε ρα ρ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ σπι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι Ται αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρ ς ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ

ἡμέρα κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἀμήν.

Ἐλεονερηνης θυσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

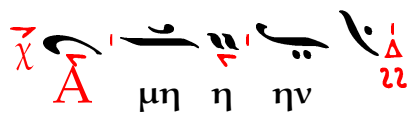
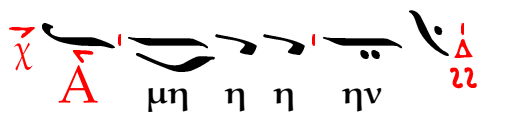
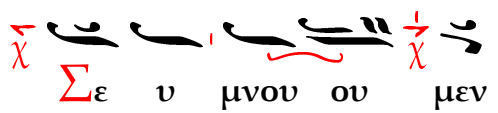
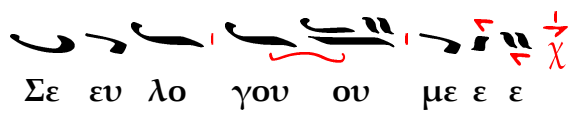
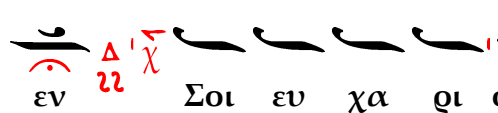
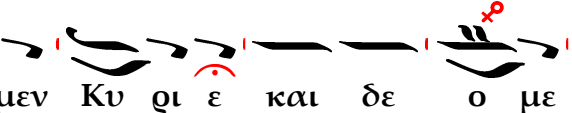
βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

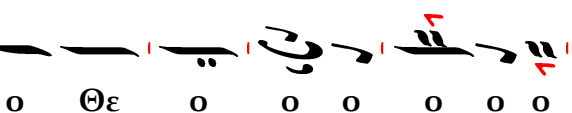
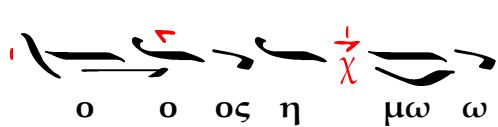
σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

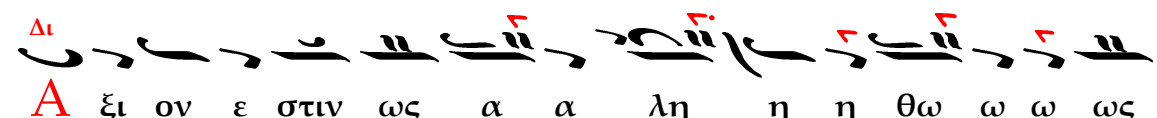
ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

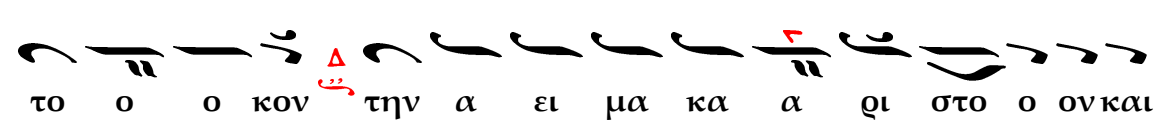
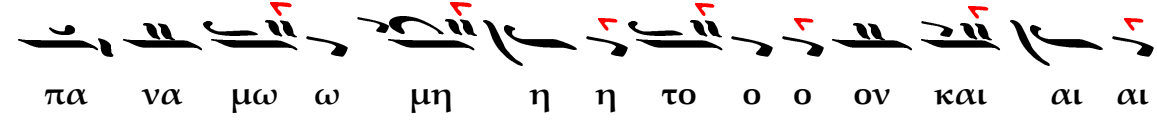
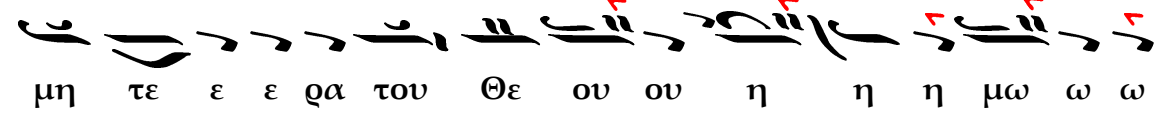
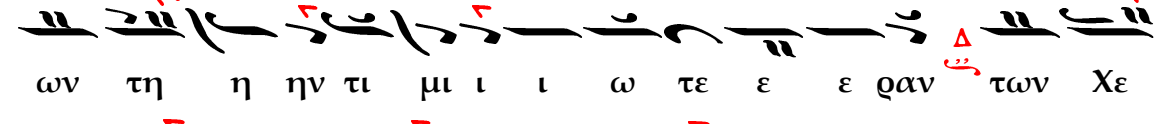
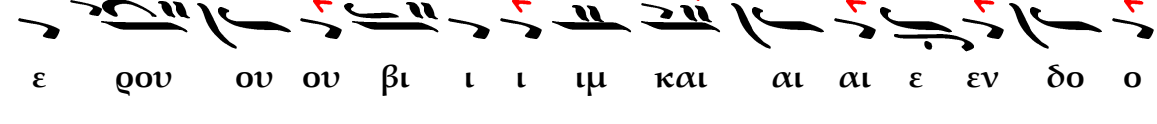
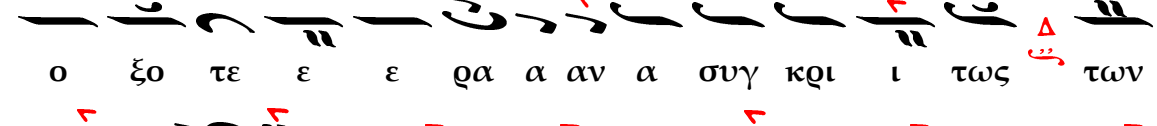
ι ι ι στοις

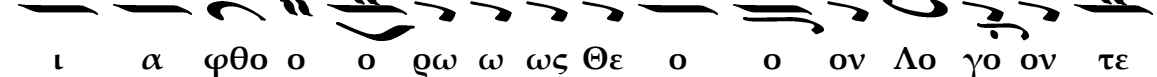

 μη η ην

 μη η η ην

 Σε υ μνου ου μεν

 Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν

 Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

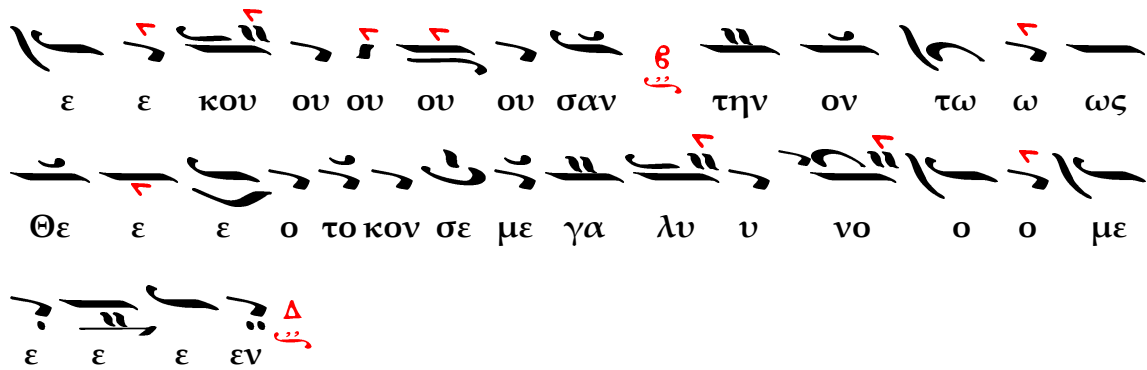
 θα α σου ου ου ου

 ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

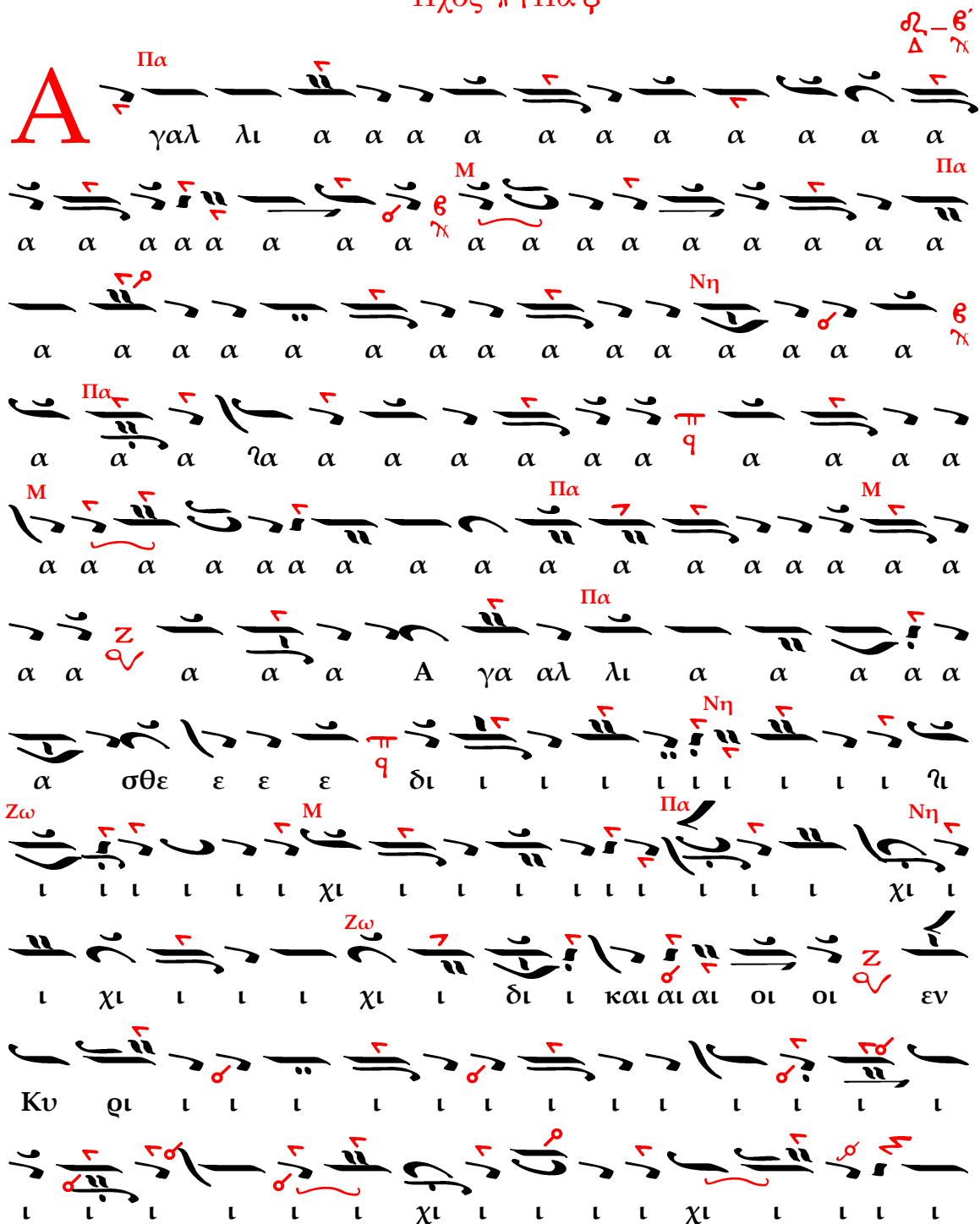
 μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων.
 Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος π̣α Πα ϕ

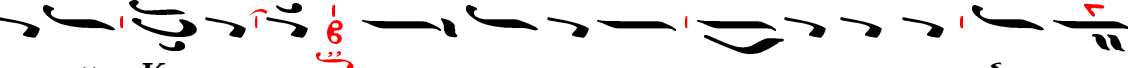

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

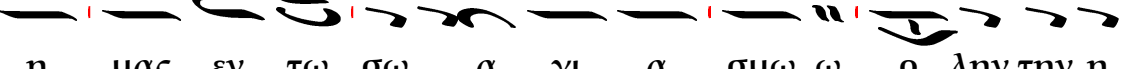
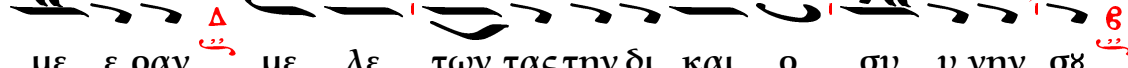
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν8 8 8 8ν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

 λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α

 γι ων σ8 με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8

 Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη λ8 ι̣ α Α λλη

 λ8 ι̣ α α α

Ἦχος Δι-Θ

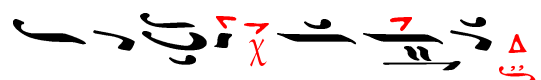

 ι η το ο νο μα Κυ ρι 8 ευ λο γη με

 νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δὲς)

 ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{ζ'} α πο τϛ νυν και ε ως

 τϛ αι ω ω νο ο ος ^Δ